

Газові кризи в Європі, які траплялися за останні 10 - 15 років завдяки Російській Федерації

В енергетичній стратегії РФ до 2020 року, затвердженої у 2003 році, йдеться про таке: «Россия располагает значительными запасами энергетических ресурсов и мощным топливно-энергетическим комплексом, который является базой развития экономики, инструментом проведения внутренней и внешней политики. Роль страны на мировых энергетических рынках во многом определяет ее геополитическое влияние».

Дві масштабні газові кризи в російсько-українських відносинах мали місце після цього – у 2006 і 2009 роках. Їх відчули і країни ЄС, оскільки Росія припиняла транзит газу через Україну до Європи.

Кілька найхарактерніших випадків, коли РФ використовувала енергоресурси та інфраструктуру як інструмент впливу на інші країни:

- відмова від нафтового транзиту через Латвію з 1 січня 2003 р. як акція помсти за нібито дискримінацію російської меншини;
- тимчасові обмеження поставок газу до Білорусі взимку 2004 та 2006 р. як примус до передачі ГТС російському «Газпрому»;
- припинення постачання газу до України та ЄС взимку 2006-го та 2009 р.;
- припинення постачання нафти до Литви з липня 2006 р. як акція помсти за "неправильну" приватизацію Мажейкяйського НПЗ (на користь польської, а не російської компанії);
- блокування транзиту казахстанської нафти до Литви у 2006 р. задля недопущення конкурента в конкурсі на приватизацію Мажейкяйського НПЗ;
- енергетична блокада Грузії взимку 2006 р.;
- обмеження поставок нафти до Чеської Республіки у липні 2008 р. як превентивний "стимул" до відмови від розміщення елементів американської ПРО на території країни